

ת"פ 45409/04/16 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות לכיש נגד ב א - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

18 יוני 2018

ת"פ 45409-04-16 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיאה

מדינת ישראל

באמצעות תביעות לכיש

ע"י ב"כ עו"ד שני אסלן - נוכח

נגד

ב א - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד יפעת זינר - נוכח

מזר דין

המאשימה

הנאשם

א. רקע עובדתי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שלוש עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק", "חוק העונשין"); עבירה אחת של תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק; ועבירה אחת של איומים, לפי סעיף 192 לחוק.
2. הנאשם כפר במיוחס לו ולאחר הליך הבאת ראיות, הוא זוכה מחמת הספק מעבירת האיומים, משתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ומעבירה אחת של תקיפה סתם של בת זוג, והורשע בעבירה אחת של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.
3. כפי הנתען בכתב האישום, כשלושה שבועות עובר ליום 22.04.2016 בשעה 4:00 או בסמוך לכך, בעקבות ויכוח שניטש ביניהם, תקף הנאשם את רעייתו לשעבר (להלן: "המתלוננת") בכך שזרק אותה על הספה בדירה, סטר לה בפניה, פגע באוזנה הימנית וכן הכה אותה במצחה. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות דימום במצחה. למען שלמות התמונה יצוין כי בהכרעת הדין כונה אירוע זה ה"האירוע השני".
4. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, אך לבקשת ההגנה, הנאשם הופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו.
5. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים (חלקם במסגרת התיק העיקרי וחלקם תסקירי מעצר שיש בהם נתונים שיכולים להשליך על עניין העונש), כאשר בתסקיר האחרון מיום 25.10.2017, ממליץ השירות על הארכת המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם ועל השתת ענישה מוחשית בדמות עבודות של"צ וצו מבחן. מטעמים של צנעת הפרט, לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט שם, לבד מלציין כי הנאשם הביע יכולת מצומצמת ללקיחת אחריות מלאה על מעשיו; נמצא בשלב ראשוני של ההליך הטיפולי במסגרת היחידה למניעת אלימות במשפחה, מגיע למפגשים ומגלה מחויבות ורצון לשינוי; אין שינוי בנוגע לעמדותיו ביחס לקשר הזוגי בו חווה את עצמו בעיקר כנפגע ואולם, הלה מגלה התחלה של נפרדות מהמתלוננת דבר שיש בו כדי להפחית סיכון; פועל לשיקום מצבו האישי תוך השתלבות בתעסוקה והסדרת חובות בגין מזונות.
6. למען שלמות התמונה יצוין כי בתסקיר מיום 23.01.2017, מצוין שירות המבחן כי הנאשם שלל התנהלות אלימה כלפי בת זוגו (על אף כי רק לאחרונה הורשע בעבירה הנדונה ולחובתו עבירה נוספת בתחום האלימות

במשפחה); לתפיסתו הוא איננו אדם אלים ואינו זקוק לעזרה וטיפול בתחום האלימות בכלל והאלימות במשפחה בפרט; שלל נזקקות בתחום ההתמכרויות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכחיש דפוסיו האלימים, מתקשה לבחנם, ממוקד במצבו הכלכלי, תוך קושי לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת. עוד התרשם השירות כי מעצרו הנוכחי לא סייע לו בבחינת קשייו ודפוסיו האלימים, כאשר ניכר כי עודנו מחזיק בעמדות קורבניות, תוך שמפנה האחריות למצבו על גורמים חיצוניים. לאור כל האמור העריך השירות כי נשקף הימנו סיכון גבוה מאוד להישנות התנהגות אלימה, בפרט כלפי המתלוננת.

7. בתסקירו מיום 19.06.2017, מציין השירות כי הנאשם שב והציג עמדה קורבנית למצבו והתקשה להתייחס באופן ביקורתי להתנהגותו; לקח אחריות חלקית על מעשיו; הכחיש כי תקף את המתלוננת מיוזמתו; תיאר את התנהגותו כתגובה של הגנה עצמית אל מול התקיפה הפיזית של אשתו כלפיו; נטה לצמצם מאוד ביחס למשמעות הפגיעה בה; התקשה להיעזר בגורמי טיפול על מנת להעמיק הבחינה העצמית ולשנות את דפוסי התנהגותו.

8. בתסקירו מיום 24.07.2017, מציין שירות המבחן כי לצד עמדה קורבנית, הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול ולעשות כל מה שיידרש ממנו ומשכך, הומלץ על שילובו של הנאשם ביחידה העירונית למניעת אלימות במשפחה ב---.

9. בתסקירו מיום 31.08.2017, המליץ שירות המבחן לאפשר לנאשם לחזור להתגורר ב-- לאור עמדתו החיובית של הלה ביחס לטיפול; המאמץ הראשוני שעשה להשתלבות והתחלת תהליך טיפולי; וכן לאור העובדה כי בין הנאשם למתלוננת לא מתקיים קשר וכי בעקבות סיום הליך הגירושין ביניהם חלה רגיעה ופחת הסיכון להתנהגות אלימה.

10. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 11.06.2018**, עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

11. המאשימה עמדה על חומרת המעשים שביצע הנאשם ועל הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מכך. כמו כן, המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם (ת/10), תוך שהדגישה כי הנאשם הורשע בין היתר בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה אך ארבעה חודשים עובר למועד ביצוע העבירה מושא תיק זה. לטענת המאשימה הנאשם מפגין דפוס התנהגות חוזר על מעשיו כאשר עונש המאסר על תנאי לא היה בו כדי להרתיעו. המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, ולהשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל (ברף הבינוני-נמוך של המתחם), הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, וענישה נלווית.

12. מנגד, באת כוח הנאשם עמדה על הרצון של הנאשם לשקם את חייו ועל המוטיבציה שהביע להתמיד בטיפול במסגרת שירות המבחן. בנוסף, הפנתה הסנגורית לתסקירי הביניים שהוגשו בעניינו של הנאשם אשר המליצו להחזיר את הנאשם לעיר מגוריו ואף ציינו, כי חלה ירידה במסכנותו. כמו כן, ההגנה הפנתה לעדותה של העו"ס במהלך הבאת הראיות מממנה עלה כי מערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת התאפיינה באלימות הדדית, זאת על אף שהנאשם לא התלונן על כך ולא העלה זאת בפני הגורמים המתאימים. באת כוח הנאשם הדגישה את העובדה שהנאשם היה עצור יותר מחודש מאחורי סורג וברח ולאחר מכן שהה תקופה לא מבוטלת בתנאים מגבילים, את צרכי הנאשם להיות קרוב לבתו הקטינה, מצבו הכלכלי הרעוע ואת העובדה כי הנאשם והמתלוננת התגרשו זה מכבר. לבסוף, עתרה ההגנה לקבוע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וביקשה להשית על הנאשם עונש הכולל הארכת המאסר המותנה או לחילופין, הפעלת המאסר המותנה כך שירוצה בעבודות שירות.

13. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הצטער על מעשיו, טען כי הוא מעוניין להמשיך בטיפול על

מנת ללמוד איך לנהל את חייו בצורה טובה יותר. הנאשם ביקש מבית המשפט להתחשב בו ובמצבו הכלכלי על מנת שיוכל לעמוד בתשלום המזונות לבתו הקטינה.

14. יוער, כי הטיעונים לעונש נשמעו בשני מועדים שונים (ביום 19.01.2017 וביום 05.11.2017).

ג. דין והכרעה

15. בהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), בשלב הראשון בית המשפט יקבע את מתחם העונש ההולם, ולאחר מכן יגזור את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם האמור (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם

16. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

17. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי האלימות הפיזית של הנאשם כלפי רעייתו, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכול עין, אלא שגם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעבריין והן בשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה על גילויין של העבירות ועל העמדתם של העבריינים לדין, ונדמה שלא בכדי מצא המחוקק לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה ממש יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, (19.04.2012)).

18. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שיפורט להלן, לנוכח אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם והפגיעה הגופנית שנגרמה למתלוננת בעטייה, סבורתני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.

19. **במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, שקלתי לחומרה את אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם, עת שזרק את המתלוננת על הספה בדירה, סטר לה בפניה ופגע באוזנה ובמצחה, אלימות אשר הובילה לחבלה של ממש בדמות דימום במצחה של המתלוננת. לדידי, מעשיו של הנאשם מצויים ברף חומרה שאיננו נמוך כל עיקר. כן נתתי דעתי לדרגת החומרה של החבלה שנגרמה למתלוננת. כידוע, עבירת התקיפה שבה הורשע הנאשם יכולה לחול על מגוון רחב של מעשי אלימות ועל דרגות חומרה שונות של חבלות, וברי כי אין דין דחיפה כדין מהלומת אגרוף, ואין דין חבלה בדמות המטומה אחת כדין חבלות שעניינן פצעים מדממים באזורים שונים בגוף. בעניינינו, במנעד המעשים אשר יכולים להיכנס לגדריה של העבירה בה הורשע הנאשם, מצאתי כי מעשיו והחבלה שנגרמה כתוצאה מהם מצויים ברף הבינוני.

20. בהמשך לאמור, בית המשפט שוקל גם את הנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם, עת זרק את המתלוננת על הספה, סטר לה וגרם לה לחבלה, מעשה שעלול היה לגרום למתלוננת נזק חמור בהרבה מזה שנגרם לה בסופו של יום, וכבר היו דברים מעולם. זאת ועוד, מעבר לנזק הפיזי שנגרם למתלוננת, הרי שיש במעשיו של הנאשם ממד של השפלה ובנקל ניתן לשער שהנאשם אף גרם למתלוננת תחושות של בושה ועוגמת נפש.

21. אשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירה, אין מחלוקת בין הצדדים כי האירוע התרחש עקב וויכוח שניטש בין הצדדים, ואולם אין בכך כדי להצדיק את התנהגותו הבריונית ושלוחת הרסן של הנאשם. לצד האמור ולקולא, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצויות כעס ספונטניות ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם משמעותי. אם כי, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני זוג בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

22. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים - החל מענישה צופה פני עתיד, בין אם לצד צו של"צ ובין אם לאו, עובר בעונשי מאסר למשך מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות - המושגים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירות של אלימות בתוך המשפחה. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ובכלל זה אופייה של האלימות שננקטה; חומרת החבלות שנגרמו, אם בכלל; מידת התכנון שקדם לעבירה; ועוד. בדומה, העונשים שמושגים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או העדרו של עבר פלילי; הבעת חרטה מצדם ונטילת אחריות; השתתפות בהליכים טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.

23. כדוגמא למנעד הענישה שלעיל ראו: רע"פ 5860/15 **פלונת נ' מדינת ישראל**, (07.09.2015); עפ"ג (מחוזי באר שבע) 16530-04-16 **וחטוב נ' מדינת ישראל**, (29.05.2016); ת"פ (שלום בית שמש) 29585-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (13.07.2016); ת"פ (שלום אילת) 46656-08-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (11.07.2016); ת"פ (שלום רמלה) 27840-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (29.11.2015); ות"פ (שלום כפר סבא) 16279-01-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (16.06.2016).

24. כאן יצוין, כי בפסיקה אמנם ניתן למצוא עונשים משני קצותיו של מנעד הענישה שעליו עמדתי קודם לכן, אולם נדמה כי עונשי המאסר למשך מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, הם העונשים הדומיננטיים שמושגים בדרך כלל, בעוד שרק בהתקיים נסיבות חריגות, לכן או לכאן, נגזרים עונשים חמורים או קלים יותר. מה גם, וזאת חשוב לזכור, כי גם לאחר תיקון 113 הענישה היא לעולם אינדיווידואלית וכל מקרה צריך להיבחן לגופו, תוך שהבחינה כאמור תמיד צריכה להיעשות לגופן של העבירות והנסיבות הנלוות להן ולגופם של נאשמים, על כל מאפייניהם האישיים ונסיבותיהם הייחודיות, ולא על סמך הכותרות של העבירות (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). כאן אף יוער, כי ממילא השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)). מכל מקום ייאמר, כי סקירת הפסיקה מעלה, כאמור, כי המנעד שהוצג קודם לכן, הוא שמייצג את מדיניות הענישה הנוהגת.

25. כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט לעיל, הריני לקבוע כי במקרה הנדון ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. כל זאת לצד מאסר על תנאי, קנס וענישה נלווית בדמות פיצויים במקרים המתאימים לכך.

ה. גזירת העונש המתאים לנאשם

26. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

27. בעניין זה, נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה קודמת, בשלוש עבירות ובהן, איומים, תקיפת בת זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. כן שקלתי לחומרה את העובדה כי הנאשם ביצע את העבירה

הנוכחית בחלוף כארבעה חודשים מיום הרשעתו בתיק הקודם, כאשר המאסר המותנה וההתחייבות שריחפו מעל ראשו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את שהורשע בו במסגרת הכרעת הדין.

28. עוד ולקולא, בית המשפט שוקל את העובדה כי הנאשם שהה במסגרת תיק זה במעצר מאחורי סורג וברח וכו' במשך תקופה נוספת היה משוחרר תחת תנאים מגבילים. ברי כי המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש". אולם, לדידי היה בהליך זה כדי להדגיש לנאשם את חומרת מעשיו והשלכותיהם, וכדי להרתיעו מפני ביצוע עבירות בעתיד, ואף ייתכן שניתן לשקול זאת במסגרת הנסיבה הקבועה בסעיף 40א(3) לחוק העונשין.

29. בנוסף לכל אלה, בית המשפט מוצא להעניק משקל ניכר לפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשם לב לרצונו להתמיד בהליך השיקום ולהדק את קשריו עם בתו הקטינה.

30. עוד ולקולא, נתתי דעתי לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שהדברים פורטו בתסקירי שירות המבחן, שייתכן כי היה בהן כדי להשפיע, ולו במקצת, על ביצוע העבירה. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייני החיוביים של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח ישראלי והחל להשתלב לאחרונה בשוק התעסוקה.

31. בנוסף, שקלתי את העובדה כי הנאשם במשך תקופה ממושכת לא הקפיד לשתף פעולה עם שירות המבחן בכל הנוגע לטיפולו בתחום האלימות הזוגית, ויוער, שירות המבחן ביצע ניסיונות רבים לרתום את הנאשם להליך טיפולי, אולם מעבר לאותו הליך ראשוני שהחל בו הנאשם רק לאחרונה, הדבר לא צלח. זאת ועוד, גם בתסקיר האחרון מציין שירות המבחן כי הנאשם הביע יכולת מצומצמת ללקיחת אחריות מלאה על התנהגות אלימה מצדו וכי אין שינוי בעמדתו ביחס לקשר הזוגי בו חווה את עצמו בעיקר כנפגע. ולא בכדי עולה מהתסקיר כי על אף שצומצם עודנו נשקף מהנאשם סיכון להתנהגות אלימה.

32. בנסיבות אלה, מצאתי כי מקרהו של הנאשם אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו. בית המשפט אינו מקל ראש בשינוי שהחל להתרחש אך לאחרונה בחיי הנאשם עת החל לפעול לשיקום מצבו ואולם המדובר כאמור בניצני שיקום בלבד, כאשר ברי כי על הנאשם לעבור כברת דרך נוספת על מנת להשלים את הליך השיקום במלואו. כידוע, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי ייתן על כך את הדין בחומרה (רע"פ 5798/00 סעיד ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד (נה) 1 (3) (2001); רע"פ 3021/14 רוני ספיר נ' מדינת ישראל, (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכלל האמור קיים חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובע כי מקום בו נאשם עבר עבירה (אחת) נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר המותנה, ובית המשפט השתכנע כי קיימים טעמים להארכת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - אז הוא רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה.

33. אני סבורה כי במקרה העומד בפני חריג זה אינו מתקיים וכי ואין בבקיעתו של שינוי שהחל להתרחש אצל הנאשם כדי להכריע את הכף ולהפוך את החריג לכלל (ראו לעניין זה: רע"פ 7391/08 יוסף מחאג'נה נ' מדינת ישראל, (14.09.2009). כן ראו, למשל, רע"פ 4902/14 בן צבאן נ' מדינת ישראל, (16.07.2014); ורע"פ 2801/14 קניבי מראד נ' מדינת ישראל, (01.05.2014)). עפ"ג (מחוזי מרכז) 19652-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני, (14.05.2017); ת"פ (שלום אילת) 1253-11-15 מדינת ישראל נ' אביעד אוחנה, (17.01.2017); ת"פ (שלום ראשון לציון) 12778-10-11 מדינת ישראל נ' רוסלן מרשטיין, (24.01.2017); ות"פ (שלום רמלה) 56999-01-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (26.06.2016)).

34. לצד האמור, בית המשפט יעניק במקרה הנדון משקל לשיקול השיקום ואף יהיה בו כדי להביא להקלה בעונש ולגזירתו ברף הנמוך של המתחם שנקבע על ידי (אם כי לא לתחתיתו). אולם, באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים

ושיקולי הענישה, ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, מצד אחד; ולעוצמתו של השיקום, מצד שני, הרי שההקלה בעונש תהיה מתונה בלבד. והרי כידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות מהשתת רכיב של מאסר בפועל (ראו והשוו רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל, (24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל, (16.09.2015)).

35. עוד ובשולי גזר הדין, אציין כי לא התעלמתי מהמלצתו העונשית של שירות המבחן. ועדיין, כידוע, המלצתו של השירות הינה המלצה בלבד, ובוודאי שבית המשפט - האמון על שקילת שיקולים רחבים מאלו ששוקל שירות המבחן (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); ע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מדינת ישראל, (17.05.2015); רע"פ 7389/13 נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל) - איננו מחויב לה. ולגופו של עניין, כאמור זה עתה, לא מצאתי שבאיזון הראוי בין מכלול השיקולים ניתן יהיה לקבל את המלצתו של שירות המבחן.

36. לאור כל האמור לעיל ובאיזון של כלל השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשים מאסר, שירוצו בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 11.06.2018, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 20.08.2018 או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. העבודות תבוצענה בישיבת --- - והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת.

ב. **מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חודשיים** אשר הושת על הנאשם בבית משפט השלום בקריית גת ביום 21.12.2015, במסגרת ת"פ 37959-10-13 כך שירוצה בחופף לעונש המאסר אשר הושת על הנאשם בסעיף א' שלעיל.

ג. **מאסר מותנה למשך 6 חודשים**, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים**, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג עוון.

ה. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

הוסברה לנאשם חשיבות העמידה בתנאי צו המבחן, וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן.

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ו. **פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת, ע"ת/1.**

הפיצוי ישולם ב- 5 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 6 חודשים מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

ז. **הפעלת ההתחייבות בסך 1,500 ₪** אשר הושתה על הנאשם בבית משפט השלום בקריית גת ביום 21.12.2015, במסגרת ת"פ 37959-10-13 שתשולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים כשהראשון שבהם ביום 1/4/19.

ח. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים לתקופה של 3 שנים מהיום.

לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

**ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - דיסקים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.
זכות ערעור כחוק.**

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ח, 18 יוני 2018, במעמד הצדדים.